

duminică, 23 august	2 Corinteni13
luni, 24 august	Psalmul 94, 95 Prov. 21:1-8
marți, 25 august	Psalmul 96, 97 Prov. 21:9-16
miercuri, 26 august	Galateni 1
joi, 27 august	Galateni 2
vineri, 28 august	Galateni 3
sâmbătă, 29 august	Galateni 4

Vă stau la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale:		
PASTOR	NELU FILIP	0745 306 431
PASTOR	EUSEBIU STĂNILĂ	0722 800 691
PASTOR	NELU MOISA	0727 817 011
PASTOR	ADRIAN ȚUNEA	0722 240 046
PASTOR	RAUL DAMEAN	0734 539 044
PREZBITER	JANI KARDOS	0737 176 997
PREZBITER	MARIUS MAGDA	0759 021 051
PREZBITER	CIPRIAN MUNTEAN	0765 459 691
PREZBITER	LIVIU RUSU	0729 692 250
PREZBITER	ELISEI URSAN	0767 320 559

Trimite UN COPIL la școală

Pregătește un ghiozdan pentru copiii din **Județul MEHEDINTI**

Cum te poți implica?

- un ghiozdan
- încălțăminte
- geacă de dăș
- bloc de desen
- creioane
- pixuri și stilou
- acuarele
- ceva dulce

Beneficiar: Biserica Pentecostală Poarta Cerului
IBAN RON: RO62BROE36080474001933600
IBAN USD: RO62BROE36080474001933600
Cod SWIFT: BRDEROBU
IBAN EUR: RO62BROE36080474001933600
Cod SWIFT: RUCBROBU

Perioada de pregătire: 20 iulie - 30 august

Colectivul de Redacție

Teo Laze | Ildikó Trică | Andrada Popa
Alexandra Kardos | Roxana Guia
Christiana Ciochină | Andreea Cărpineanu
Dani Goagără | Fabian Timofte

Pentru sugestii sau materiale, trimite un e-mail aici:
buletin.duminical@yahoo.com

Popas

în rugăciune

Este ușor să spunem că avem credință atunci când totul merge bine. Dar adevărata credință se vede atunci când trecem prin încercări, când nu înțelegem ce face Dumnezeu și când răspunsul la rugăciunile noastre întârzie.

Credința adevărată nu înseamnă că nu vom avea frică sau îndoieli. Înseamnă să alegem să ne încredem în Dumnezeu, chiar și atunci când nu vedem încă soluția.

Avraam a plecat fără să știe unde merge. Petru a pășit pe apă pentru că L-a crezut pe Isus. Iar Iov, în mijlocul suferinței, a ales să rămână încrezător în Dumnezeu.

Poate astăzi Dumnezeu te întreabă și pe tine: Cum este credința ta?

Este o credință care depinde de circumstanțe sau una care se sprijină pe Dumnezeu? Este o credință doar în cuvinte sau una care se vede prin fapte? Este o credință puternică doar când primești ceea ce ceri sau rămâi lângă Dumnezeu și atunci când răspunsul este „mai așteaptă”? Cum este credința ta?

„Doamne, cred! Ajută necredinței mele!” Marcu 9:24

A.K.

Programul bisericii:

MARȚI 18:00 <i>Rugăciune</i>	JOI 18:00 <i>Studiu biblic</i>	DUMINICĂ 9:00 & 18:00 <i>Servicii divine</i>
---	---	---

Fii conectat cu noi toată săptămâna, prin intermediul platformelor noastre digitale:

@BisericaPoartaCerulei

Experiența amară a lui Naaman...

În fața ușii casei profetului Elisei stătea un bărbat cu vază, care venise din țara vecină, Siria, cu o întregă delegație. Dar misiunea marelui funcționar nu era o misiune politică sau diplomatică. El suferea de o boală incurabilă. Toate succesele militare pe care le putea prezenta, nu mai contau acum. Medicii și specialiștii pe care i-a consultat, nu l-au putut ajuta. Dar apoi a apărut o rază de lumină la orizont, o funie de salvare, pe care bărbatul a prins-o. O fetiță din poporul Israel, o captivă, i-a dat sfatul decisiv - trebuia să meargă la profetul din Israel, care l-ar putea ajuta. Bărbatul a pornit imediat la drum.

Biblia ne relatează această întâmplare în 2 Împărați 5, despre Naaman, sirianul, care era acum nu numai plin de așteptare, ci adusese și idei concrete, despre cum ar putea fi ajutat. El s-a gândit, și a ajuns la concluzia că profetul Elisei îl va primi cu onoruri, apoi îl va chema pe Dumnezeul său într-o ceremonie, și apoi își va legăna mâna peste pielea lui bolnavă. Un alt procedeu de vindecare i se părea exclus.

Dar nu a avut parte de nicio primire onorabilă și de nicio plecaciune. Profetul Elisei l-a trimis pe slujitorul său la ușă, ca să îi spună ce are de făcut, pentru a fi vindecat: trebuia să se scalde de șapte ori în Iordan. Naaman plin de mânie, s-a întors și a pornit spre casă.

Motiv pentru dezamăgire...

Să ne oprim puțin aici. Fiecare cititor al Bibliei cunoaște deznodământul fericit al istoriei lui Naaman. Dar nu despre aceasta este vorba aici. Întrebarea pe care dorim să ne-o punem pentru astăzi este: **De ce s-a mâniat Naaman?**

Unul dintre motive ar fi acela că **eul său a fost lezat** - cum a putut îndrăzni cineva să facă așa ceva cu el și cum se putea pretinde de la el să se scalde în apele lui Israel, când răurile din țara lui i se păreau mult mai curate? Ce vor gândi oamenii despre el? Așa ceva ar dăuna grav imaginii sale ireproșabile de până atunci.

Un alt motiv constă în aceea că cerința lui Elisei i s-a părut prea simplă. **El era dispus să facă ceva mareț**, dar ceea ce i-a propus profetul, era ceva prea ieftin.

Dar mai găsim un al treilea motiv. **Naaman venise cu idei concrete**, iar acestea nu s-au împlinit. Cuvintele sale au fost: „*Eu credeam...*” Ceea ce i-a spus profetul să facă era cu totul altfel decât ceea ce își imaginase el. Dezamăgirea lui s-a transformat apoi în mânie, plecând mâniaș. Dacă slujitorii săi nu l-ar fi adus la realitate, ar fi murit de boala lui.

Idei omenеști despre mântuire...

Cuvintele scurte ale lui Naaman: „*Eu credeam...*” sunt și astăzi actuale. Le putem aplica mai întâi la necredincioși, cei care caută o soluție pentru problema vinei și a păcatului lor.

Lepra, de care era bolnav Naaman, este o imagine a păcatului, care îl desparte pe om de părtășia cu Dumnezeu. Pentru această problemă există o singură soluție, și aceasta este soluția lui Dumnezeu; iar mijlocul de vindecare este moartea Domnului Isus pe crucea de la Golgota. „*Și în nimeni altul nu este mântuire, pentru că nu este sub cer niciun alt Nume dat între oameni în care trebuie să fim mântuiți*” (Fapte 4:12).

Există o singură cale. Cât de greu le vine multor oameni astăzi să meargă pe această singură cale! La fel ca Naaman, se simt lezați în eul lor, ei cred că această cale este prea simplă și au adesea cu totul alte idei cum ar putea fi mântuiți. Câte „*căi rătăcite ale mântuirii*” există astăzi, care corespund fanteziei și gândurilor oamenilor, dar care nu duc niciodată la țintă!

(continuarea la pag.3)

UNIȚI ÎN RUGĂCIUNE PENTRU FAMILIILE BISERICII

Familia Petruș Adrian-Marius & Maria-Damaris

Data căsătoriei: 28 iunie 2026

Versetul familiei: „Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.” (Proverbele 3:5-6)

Experiențe cu Domnul: Deși, încă, nu au experimentat ca familie minunile lui Dumnezeu, atât Adi cât și Damaris păstrează în inima lor purtarea de grijă a Tatălui ceresc. Ei Îi sunt mulțumitori Domnului pentru modul în care a lucrat în viața lor până în prezent și pentru promisiunile Sale, care le ghidează pașii pe calea Sa!

Motive de rugăciune: Familia Petruș vine înaintea lui Dumnezeu cu următoarele cauze:

- Dumnezeu să fie în centrul familiei lor;
- pentru dragoste, unitate și pace;
- pentru sănătate și înțelepciune.

Astăzi și întreaga săptămână viitoare am dori să mijlocim pentru familia Petruș, rugându-ne sincer pentru dorințele lor specifice!

Tatăl ceresc să fie cu ei în toate și să îi binecuvânteze pe toate planurile pe Adi și Damaris! Fie ca Domnul să le îndume mereu pașii și să îi ajute să fie o binecuvântare prin tot ceea ce fac!

F.T.

Le urăm „La mulți ani!” în umblarea cu Domnul celor care își serbează ziua de naștere săptămâna viitoare:

| Luni, 24 august |

*Dina Groza
Fabian Buzea
Tudor Trifan*

| Marți, 25 august |

*Ana Rus
Anamaria Gogu
Christian Kaszel
David Gheorghită
Georgiana Petroescu
Teofil Pantea*

| Miercuri, 26 august |

*Alexandru Stan
Ana Giuchici
Deian Stredie
Lorena Prisăcariu
Miasela Manofu
Paul Rogojină*

| Joi, 27 august |

*Cosmin Martinconi
Daniela Frenți
Miriam Pătroi
Roxana Irimia
Sergiu Popa*

| Vineri, 28 august |

*Andreea Vițel
Codruța Stoica
Oliver Stana
Sara Bota*

| Sâmbătă, 29 august |

*Abner Potra
Daniel Sărăcuți
Denis Julcuț
Gianina Muică
Robert Gurin
Ruben Jița*

*„Dumnezeu este adăpostul și sprijinul
nostru, un ajutor care nu lipsește
niciodată în nevoi.” Psalmul 46:1*

R.G.

(continuarea de la pag. 1)

Și cât de mult se străduiește cel rău să le dea oamenilor mereu și mereu idei noi cu privire la căile pe care ar putea găsi mântuirea.

În punctul central al tuturor acestor căi rătăcite stă întotdeauna omul însuși. În principal este vorba de faptul că omul dorește să facă el însuși ceva sau trebuie să facă, pentru a găsi mântuirea. În exprimarea modernă se vorbește despre „*automântuire*”.

În fața lui Dumnezeu, toate aceste străduințe n-au nicio valoare; jertfa Lui a fost destul. Cu aceste cuvinte: „*Eu credem...*” putem să ne pierdem. Noi, oamenii, trebuie să învățăm să acceptăm ceea ce spune Dumnezeu, chiar dacă nu corespunde deloc ideilor noastre.

Ajutorul lui Dumnezeu - gândirea noastră...

Pe de altă parte, din cuvintele lui Naaman putem învăța, însă, ceva și pentru noi ca oameni credincioși. **Cum ne comportăm când avem o problemă, când sunt greutăți?** Probabil, ne îndreptăm în rugăciune spre Dumnezeu, și avem deja idei despre cum ar trebui să ne ajute Dumnezeu. Și nu suntem și noi probabil dezamăgiți, când Dumnezeu ne răspunde altfel? Nu gândim și noi câteodată: „*Eu credem...*”?

Maria și Marta, cele două binecunoscute surori din Betania, au avut odată o problemă. Fratele lor, Lazăr era bolnav, pe moarte. Ce era de făcut? Pline de încredere, ele s-au îndreptat spre Învățătorul lor: „*Doamne, iată, acela pe care-l iubești este bolnav*” (Ioan 11:3). Mai mult nu au spus, dar în adâncul inimilor lor - și aceasta arată desfășurarea în continuare a întâmplării din Ioan 11 - ele au socotit că Domnul va veni repede, pentru a-l face sănătos pe Lazăr. Urmarea a fost mai întâi dezamăgire și întristare, dar apoi, când Domnul a intervenit, o mare uimire: ele au cunoscut gloria Fiului lui Dumnezeu într-un alt mod, și anume, prin învierea unui mort.

Înseamnă acum aceasta că trebuie să decuplăm complet mintea noastră? Desigur, nu! Și o gândire sănătoasă este un dar al marelui Creator, pentru care putem să Îi fim mulțumitori. ***Dar să nu devenim sclavii minții noastre.*** Cât de ușor uităm că procesele noastre de gândire se desfășoară pe trasee foarte limitate! Noi, oamenii suntem legați de timp și spațiu. Noi deducem viitorul din experiențe din trecut. Dar logica omenească nu este logica divină. Dumnezeu nu este legat de timp și spațiu, posibilitățile Sale nu Se lovesc niciodată de limite. Gândurile Sale întrec gândurile noastre. Prin proorocul din Vechiul Testament, Dumnezeu ne spune: „*Pentru că gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, nici căile voastre, căile Mele, zice Domnul. Pentru că așa cum cerurile sunt mai înalte decât pământul, tot așa căile Mele sunt mai înalte decât căile voastre, și gândurile Mele decât gândurile voastre*” (Isaia 55:8, 9). Cât de des căutăm cu înfrigurare după posibile soluții și nu contăm pe faptul că Dumnezeu are pregătită pentru noi o altă cale, și dorește să ne ajute altfel decât am putea bănuși noi.

Câteodată încercăm noi înșine să contribuim la soluționarea problemelor noastre. Cerem ajutorul lui Dumnezeu, dar în același timp ne gândim ce inițiativă proprii putem lua.

Un alt exemplu din Biblie: poporul Israel s-a strâns să lupte împotriva filistenilor. Uriașul Goliat i-a luat împăratului Saul și trupelor sale orice speranță de victorie. Atunci a apărut tânărul David care a fost gata să pășească împotriva uriașului. Ce a făcut împăratul Saul? El a calculat omenește, fără credință în Dumnezeu. În loc să se încreadă deplin în ajutorul lui Dumnezeu, Saul a vrut să-i dea lui David armura sa. Câteva ore mai târziu, David i-a dat lui Goliat răspunsul corect: „*Și toată această adunare va cunoaște că nu prin sabie, nici prin sulită salvează Domnul*” (1 Samuel 17:47). Sabia și sulita erau pentru mintea omenească singurele arme cu care ar fi putut fi biruit Goliat. Pentru Dumnezeu însă, acestea nu erau necesare. El avea cu totul alte posibilități. David a contactat pe ajutorul lui Dumnezeu, Saul și poporul însă nu.

„*Eu credem...*” Având această gândire vom fi dezamăgiți. Să ne încredem mai mult în Dumnezeul nostru, mai mult decât permite gândirea noastră! Strămtorările noastre sunt posibilitățile lui Dumnezeu.

Dumnezeul nostru are întotdeauna o cale de ieșire, chiar dacă „*eu credem...*”

(articol adaptat, sursa www.comori.org)

